

מבאן ולהלאה, פיון דכלא אתקשרא בהאי קשרא, אתעטר פלא ברזא דאין סוף. ורזא דשמא קדישא אתנהיר, ואתעטר בכל סטרין, ועלמין פלהו בחדוה. ואתנהירו בוצינין ומזונין וברפאן אשתכחו בכל עלמין, וכלא ברזא דקטרת. ואי זוהמא לא אתעבר, אשתפח דכלא לא אתעביד. דכלא בהאי תלייא.

בא וראה, הקטרת היא ראשונה תמיד לפני הכל. ומשום כך מצעה הקטרת צריך להקדים לתפלה, לשירות ותשבחות, משום שכל זה לא עולה ולא נתקן ולא נקשר עד שעוברת הזהמה. מה כתוב? (ויקרא טו) וכפר על הקדש וגו' - בראשונה, ואחר כך - ומפשעיהם לכל חטאתם. ועל פן צריכים לכפר על הקדש ולהעביר הזהמה ולטהר הקדש, ואחר כך שירות ותשבחות ותפלות, הכל כפי שאמרנו.

אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי הם יודעים לתקן תקון שלמעלה ומטה, כמו שצריכים לתקן תקון ממטה למעלה עד שהכל נקשר כאחד בקשר אחד באותו קשר (קשור) עליזן כמו שצריכים לתקן (תקונים) שלמטה צריכים לתקן בתקון של האותיות הרשומות שנקרא בהן הקדוש ברוך הוא.

רבי שמעון ורבי אלעזר בנו היו יושבים לילה אחד ועוסקים בתורה. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אביו, הרי כתוב (בראשית ב) ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישה תשוקתך וגו'. ולמדנו שזהו סוד עליזן. מילא למטה, אבל הוא כמו שלמעלה, מה יש לומר?

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים מב)

הא חזי, קטרת איהו קדמאה תדיר, קדם לכלא. ובגין כך עובדא דקטרת אצטריך לאקדמא לצלותא, לשירין ותושבחות. בגין דכל דא לא סלקא, ולא אתפקן, ולא אתקשר, עד דאתעבר זוהמא, מה כתיב (ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש וגו' בקדמיתא, ולבתר ומפשעיהם לכל חטאתם. ועל דא בעינן לכפרא על קדשא, ולאעפרא זוהמא, ולא תדפאה קדשא. ולבתר שירין ותושבחות וצלותין, פלא כדקאמרן.

זבאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דהא אינון ידעין לתקנא תקונא דלעילא ותתא, כדבעינן לתקנא תקונא מתתא לעילא עד דאתקשר פלא כחדא, בקשורא חד, בההוא קטורא (ס"א קשורא) עלאה כד בעינן לתקנא (תקונין לתתא בעינן לתקנא) בתקונא דאתוון רשימין, דקודשא בריך הוא אתקרי בהון.

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה, הוו יתבי ליליא חד, ולעאן פאורייתא. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי. הא כתיב (בראשית א)

ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישה תשוקתך וגו'. ואוליפנא דדא איהו רזא עלאה. תינח לתתא, אבל איהו כגוונא דלעילא, מאי איפא למימר. פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים מב) כאיל תערג